

BORDA RÉKA

a cső

a metró féreg a város belében,
földszalámi, mi, az ember fogak
közt roppanó porc a közepén.
ennek is más címet
kellett volna adni, megjegyezni
hozzá sok okosságot, ahogy a megállóban
okít túlfeszített vigyorral a reklám.
Belgiumnak több mint egy éve
nincs kormánya, így is működik,
láthatjátok, mint az a trécsparti,
amit lassan húsz éve folytatok a világgal.

utazás a csőben, szovjet darab,
emberkonyak-szag hullámszik
a székek felett, megszokás
vagy túrés kérdése az egész.
elnézést, leszállnék, leszállás,
számkeresés, útjelzőtáblák,
mindjárt-megszületés,
feltámadás a metró-koporsóból,
mozgólépcsőn ki a világosba,
figyeled türelmesen a poszttereket,
aztán ordítasz, ahogy a fénybe érsz.
egy piszkos kéz pénzért emelkedik.
kilépsz, elszalad veled a villamos.
tizenkilenc éves az ember,
ma mintha negyven lenne
adóval, meg idegcsomóval a nyakán.
nő a gondolat, ahogy a kislány melle,
a lapos bimbóra néz és beszél hozzá.
csusszan gerincén a szalámi tovább,
itt napi rutin a földre kerülés.
kérem, vigyázzanak, az ajtók záródnak,
Életalapítás körút következik.
lesz még kormánya Belgiumnak